

τσόχα

τσόχα, η, ουσ. [<όψιμο μσν. τσόχα <τουρκ. çuha], η τσόχα. **1.** χοντρό πράσινο ύφασμα με το οποίο είναι επικαλυμμένα τα τραπέζια της χαρτοπαιξίας ή της κυβοπαιξίας και, κατ' επέκταση, το τραπέζι της χαρτοπαιξίας ή της κυβοπαιξίας. (Λαϊκό τραγούδι: έχω μια μεγάλη ρέντα κι όλοι οι μάγκες απορούν και **στην τσόχα** καραγκιόζη ψάχνουν άδικο να βρουν). **2.** η χαρτοπαιξία: «όποιος μπλέξει με την τσόχα, αργά ή γρήγορα καταστρέφεται»

- άνθρωπος της τσόχας, βλ. λ. [άνθρωπος](#)·

- ο ράφτης, όταν κόβει την τσόχα, τη δική του βγάζει πρώτα, βλ. λ. ράφτης·

- παιδιά της τσόχας, βλ. λ. [παιδί](#)·

- τι 'ν' η τσόχα, τι 'ν' τα ραφτικά! βλ. φρ. τι πληρώνεις, την τσόχα ή τα ραφτικά(;)·

- τι πληρώνεις, την τσόχα ή τα ραφτικά; η τιμή είναι πολύ χαμηλότερη από αυτή που πρέπει να πληρώσεις: «είναι ευκαιρία να τ' αγοράσεις στην τιμή που στο δίνω, γιατί τι πληρώνεις, την τσόχα ή τα ραφτικά;». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το μήπως ή το σάματις·

- τι του χρωστάω, την τσόχα ή τα ραφτικά; δεν του χρωστώ τίποτα: «γιατί να του δώσω τα λεφτά που μου ζητάει, τι του χρωστάω, την τσόχα ή τα ραφτικά;». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το μήπως ή το σάματις.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας